

Na zásadní opravu topení, vody, oken, dveří, omítky je potřeba téměř 3.000.000 korun. Částka nesmírná, k níž by se spolek při maximálním šetření dopracoval tak za padesát let. To byl ten největší podnět k vypsání veřejné sbírky, aby divadlo mohlo sloužit nejen Vysokým, ale o národní přehlídce i ochotníkům a návštěvníkům z celé republiky. Proto byl také vypracován projekt rekonstrukce divadelní budovy a spolek Krakonoš požádal o grant nadací Via a Philip Morris ČR, a.s. v rámci programu 3 x 333 tisíc pro aktivní život obce Dobročiného fondu Philip Morris ČR, a.s. Příspěvek ve výši 333 tisíc korun nám byl přiznán na konci června. Radost ze získání grantu lze těžko popsat. Ta se musela prožít i se slzami a mrazením v zádech.

P.S. Děkujeme vám všem.

P.P.S. BYLI, JSME A BUDEM!!

Právě čtete

číslo 9

VĚTRNÍK

Ročník XXXVI.

Sobota 22. října 2005

Příští ročník 14. X. – 21. X. 2006

Neděle 23. října 2005		
kdy	co	kde
14:00	velká uklízečská brigáda	Krakonoš a okolí
17:00		
17:30		
19:00		
19:30		
20:00	zhášení světel	tečka

Větrník, zpravodaj XXXVI. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Náklad 180 ks. Cena 8 Kč.

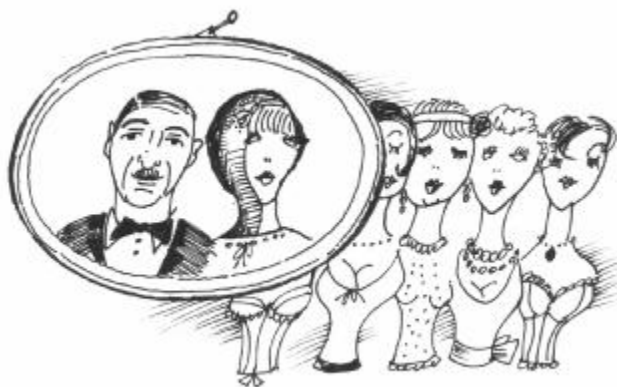
Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
10:30	přípravný výbor	kuřárna
13:00	Doma	velký sál
13:30		
14:00	Karolinka	
15:00	loučení Horšovský Týn	malý sál
15:30	seminář KDP	vila
16:00	Doma	velký sál
16:30		
17:00	Karolinka	
18:00	loučení Karolinka	
19:00	slavnostní setkání	malý sál
20:00	závěrečné vyhodnocení	velký sál
	Sejkorák	všude

Recenze

DS MKZ Horšovský Týn: Karrel Poláček – Otec svého syna aneb Vše pro firmu

Horšovský Týn přivezl hru Karla Poláčka, autora, který se zapsal do paměti čtenářů a hlavně rozhlasových posluchačů příběhem Bylo nás pět. Tentokrát jde o veselohru v kulisách prvé republiky a v žánrových obrázcích, které s trochou nostalgie vytvářejí idylický portrét jedné rodiny a jedné firmy.

Představení táhne zřetelně pět postav. Otec Štorkán (J. Lengál), Hustoles (V. Kuneš), hospodyně

Parýzková (V. Landová), Bobina (H. Žáková) a tetička (M. Baxová). Další figury doplňují galerii, ale v příběhu spíše přihrávají, více nežli veselohru hrají jakousi hru mravů. Naopak do veseloherní roviny veli-

ce zapadají tři miniaturní role, totiž Kamilka a postavy dvou nevěst – girls.

V důvtipně postavené a proměňované scéně se tedy hraje příběh bez dravé myšlenky a dokonce i bez ostrých konfliktů. Přesto tento mírný obrázek vytváří příjemný dojem. Nepochybně výrazný podíl na tom má postava Václava Hustolese, jež Václav Kuneš nadal pohotovou schopností hrát

Partneři XXXVI. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

Die Garten - Galerie

Gorten Švýcarsko

Penzion BARUNKA

REKOS

KONICA MINOLTA

Významným partnerem
Krakonošova divadelního podzimu 2005
byla firma
Cutisin Jilemnice
se svojí odborovou organizací

Průběh počasí za přehlídkový týden aneb Jak bylo

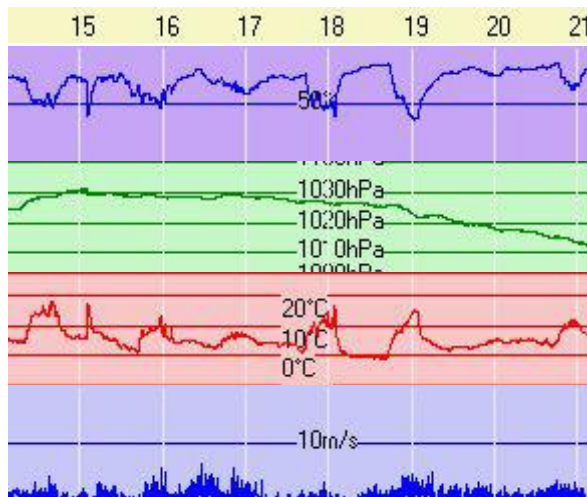
Vlhkost měla max 85 %
min 36 %

Tlak se pohyboval mezi
1012.19 hPa a 1031.13 hPa

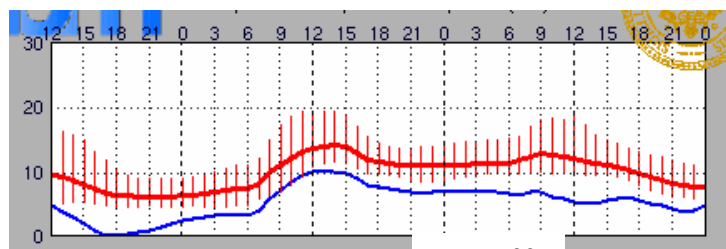
Teplota byla od
-1 °C do 18 °C

Vítr byl max 6.5 m/s

a nepršelo

Předpověď počasí na sobotu:

strana 22

Dnes se nám oteplí,
ale moc se neradujte,
zajděte na divadlo,
před večerním deštěm do sálu a tam
si zatancujte.

postavu a
s lehkostí
ji stříhat
do ko-
mentátora
p o z n á -
mek stra-
nou. Po

jeho boku se nad standardní úroveň
vyšvihla tetička Valérie, hraná
v ostrých tónech s výraznou nad-
sázkou a přesným smyslem pro
temporytmickou výstavbu situací.

Představení by uneslo větší ra-
zanci některých figur a výraznější
tempo hry. V každém případě nabí-
zí inscenace vtipně řešené prostředí
a výborné, dobově přesné kostýmy.
A nejen to: také znamenitě, pro do-
bu charakteristicky vybranou hud-
bu, která je navíc blízká mému srd-
ci.

Jiří Hraše

strana 3

Představujeme

DS MKZ Horšovský Týn

*Stalo se již tradicí, že Větrník
představuje jednotlivé soutěžící,
kteří se objeví na KDP. Tentokrát
jsme se soustředila na soubor
z Horšovského Týna, jenž existuje
od roku 1970 a jeho první inscena-
cí byla pohádka Boženy Němcové
Popelka. O současnosti jsem si po-
vídala se spolurežisérem včerejšího
představení Otec svého syna aneb
Vše pro firmu Františkem Zahrád-
kou. Jak jste velký soubor?*

Je nás kolem šestnácti, sedm-
nácti lidí stálých plus ti, kteří se do
souboru vrací. Takže asi nás bude
kolem dvaceti.

*Takže nemíváte problém
s obsazením?*

Ne, pokud se vybere hra.

V jakém prostředí hrajete?

Máme fantas-
tické zázemí
v městském
kulturním zaří-
z e n í
v Horšovském
Týně, které
nám vychází
m a x i m á l n ě
vstříc, co se
týče zkušebny,
divadla, ale i
finanční pod-
pory.

Takže netrpíte problémy, na něž si kultura obecně v současnosti stěžuje.

Dopad všeobecné krize kultury tam samozřejmě bude, ale jak si stěžují profesionální divadla, takové problémy my nemáme.

Jak se vám hraje na přehlídkách?

Přehlídky jsou v každém případě prestižní záležitostí. Naš soubor hraje ve Vysokém už poněkolikáté a vždy se sem těší, protože tu máme hodně dlouholetých známých a kamarádů. I atmosféra divadla je zde jiná. Samozřejmě není nad domácí publikum, nicméně publikum ve Vysokém je velmi dobré a je s ním skvělá spolupráce. Co může divadelník říct jiného, než že se tu dobře hraje.

Na přehlídkách hodnotí vaše představení odborná porota. Jak moc se s jejími výroky ztotožňujete a jak je přijímáte?

Jakákoliv kritika by samozřejmě měla být na místě. Kdo z nás ale rád přijímá připomínky ke své práci, že? Nevzpomínám si, že by se názory odborníků a ochotníků vždy shodly. Připomínky poroty by se měly vzít jako opora, jak by se di-

vadlo mělo hrát a brát. Pokud je režisér pevný v kramflecích a je přesvědčen, že ten jeho způsob je jediný správný a připomínka je podle něj nekonstruktivní, tak v rámci demokracie má kdokoli na svůj názor nárok. Pokud by myšlenka profesionálů mohla pomoci vyznění hry a celého divadla, pak ať se to líbí či ne, je na místě ji přijmout a minimálně se nad ní zamyslet. Není potom zapotřebí žádná diskuse.

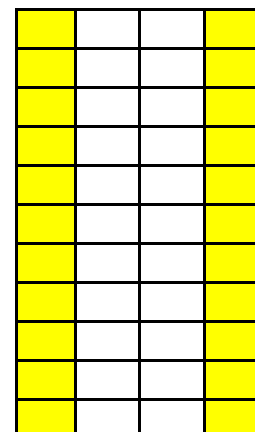
Karel Poláček je dnes již věc klasická, hrajete rádi prověřený repertoár nebo se nebráníte ani experimentům?

Co se týče výběru divadelních her obecně, myslím, že je trošinku neštěstí, když se soubor takřkajíc zaškatulkuje -

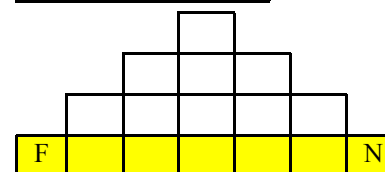
nějaká oblast nebo divadelní téma či způsob mu vyhovuje. Divadlu v Horšovském Týně vyhovují rychlé komedie jako jsou například ty Feydeaua a s nimi paradoxně vždy slaví úspěchy. Nicméně experimentálně jsme zkoušeli modifikaci Shakespeara v různých úpravách v kombinaci s hrou houslistky Gabriely Deméterové, což myslím dopadlo hodně dobře – hrálo se to dlouho na Karlštejně, pak jsme s ní nadále spolupracovali i na progra-

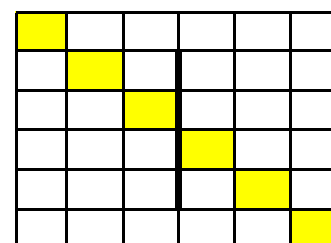
**Dle zprávy ZPA
(Zakopal Pes Agentur)
se KDP zúčastnilo
aktivně 19 čertů
všech kategorií**

iniciály dvou autorů
řeka ve Slezsku
turistické přístřeší
sopka
něm.5 (foneticky)
náruživý hráč
přírodní barva
je o co
značka pračky
černomoř.přístav
sličná

značka erbia
cizí ženské jméno
přítulné mládě

druh koňaku
mih;bál
zbraň;velká místnost
klid zbraní;sedlina
pandemická choroba;smutek
zastarale slečna

dakci doručena zpráva o výsledku certifikačního auditu, z níž vybíráme:

- Ve všech organizačních složkách Spolku Techniků Divadla Krakonoš byly řádně a jednotně popsány klíčové procesy.

- Veškeré procesy probíhající v rámci STDK řádně využívají určených zdrojů pro přeměnu vstupů na výstupy (ISO/DIS 2005:36).

- Opakovaný a strukturovaný sled navazujících činností řádně popisuje tok práce postupující od jednoho člověka k druhému a má vždy jasně vymezený začátek, určitý počet činností a jasně vymezený konec.

Z výše uvedených důvodů Spolek Techniků Divadla Krakonoš certifikát ISO2005 **OBDRŽEL**.

Na náš nesmělý dotaz, není-li získání certifikátu v rozporu se skutečností, že jeden z techniků zapomněl zapnout mikrofon, čímž se vlastně práce celého týmu minula účinkem, J. H. odpověděl: „Zjištěná neshoda byla řádně přezkoumána a bylo konstatováno, že její prvotní příčinou byla nedostatečná kontrola. Z toho důvodu bylo STDK doporučeno navýšit počet kontrolních orgánů tak, aby na jednoho technika připadali nejméně čtyři kontroloři, kteří budou dbát na správné dodržování definovaných procesů.“

STDK

mu Barokních perel, které pořádala. Co se týče experimentálního divadla - dělá se v menším nasazení a zas takové kvantum návštěvníků na ně nechodí. Když lidi do divadla přijdou, tak více méně spíše za tou starou gardou, která prostě ví, co souboru sedí a co by se dalo zvládnout. Škoda je, že ani klasika, kterou paradoxně všichni divadelníci mají rádi, se moc nerealizuje, protože odezva od publika je malá. Mám pocit, že se prostě lidi chtějí jen bavit.

Nyní je asi taková doba na komedie.

Takový je teď trend. Dělalí jsme docela s úspěchem od Zdeňka Podskalského Žena v trysku století, to se hrálo asi devatenáctkrát, což je na vesnický soubor dost. Poláček je takový kompromis mezi fraškou, ironií a skoro klasikou, takže se principál souboru Václav Kuneš pustil do úpravy této hry, aby byla stravitelná pro současného diváka. A navíc – dvě třetiny divadelníků, kteří v této inscenaci hrají, období dvacátých, třicátých let mají rádi. I ten vztah k tomu prostředí je trošinku jiný. Představení i soubor jako takový stále táhne ta stará garda, která dělá divadlo tak, jak by se mělo. Ti mladí se potřebují nejprve divadlo naučit.

(jn)

Rodinná reportáž

Odpoledne.

Začátek:

Proč jste si vybrali tuto hru?

Jsme z Vrchlabí se zájezdem.

Těšila jsem se.

Z hlediska času.

Co od nich očekáváte?

Doufám, že se pobavím.

Nějaký nový poznání

Přestávka:

Máte chuť zůstat, nebo odejít?

Určitě zůstat.

Spíš odejít, moc se mi to nelíbí, bývají tady lepší divadla.

Proč bych měla odcházet, zůstanu.

Zůstat až do konce, to snad je jasný.

Konec:

Vaše hodnocení hry?

Jednička, nádherně jsme se pobavili.

Velice pěkné, odcházím s výbornými pocity na bowling.

Aneta a Martina

Večer.

Začátek:

Které představení se vám nejvíce líbilo?

Za těch třicet šest let jsme viděli

Je to zpestření.
Zúčastním se kul-
tury.

Vyznamenání pro
soubory, pro mě
potěšení.

Tradici.

Nabít energii,
úžasně si odpoči-
nout a podívat se
na skvělé divadlo.

Každý rok se na to
těšíme a kdyby to

asi 200 představení a teď nám po-
radíte, který máme vybrat jako nej-
lepší: Bylo dobré, špatné, výjimeč-
né. S dobremjma hercema, se špatnej-
ma hercema. Takový ty klasický
hry, co byly, jsme viděli třeba pět-
krát a každý na to měl svůj názor,
každý soubor nám to předvedl ji-
nak.

Mně se líbilo Republiku za ko-
ně...

To úvodní, Basa mě docela
zklamala.

To je těžko říct,
všichni jsou svým
způsobem dobrý. Ne-
můžu hodnotit.

*Co pro vás zname-
ná účast na KDP?*

Dovolenou. Máme
známé z Moravy už
21 let a tak sem jezdí-
me na takovou spo-
lečnou dovolenou.

náhodou odpadlo, tak by nám to
chybělo, protože je to úplně jako
chleba.

Co si představíte pod názvem?

To bude něco moderního nový-
ho, to je Poláček? - tak to ne.

Já myslím, že zábavu.

Něco o podnikání.

Veselohru, uvidíme.

V tom názvu je snad obsaženo
úplně všechno, já nevím, co bych na
to odpověděla.

tický kromě mě ničit také porotu,"
podotkl hostes, který ale rozhodně
na soubor nepráská.

Sloupničtí se snažili vylepšit si
reputaci vlajčkou se znakem obce
a lahvi loňské jabkovice, která ne-
skutečně rychle zmizela
v kuchyňce.

Za oba soubory poděkoval po-
řadatelům Vratislav Mikan ze sou-
boru M+M: „Díky, že existujete a
že jsem se sem na staré koleno do-
stal už podruhé. Moc musím podě-
kovat také technice, protože pro ty
kluky není opravdu nic nemož-
né.“ (jn)

*Nejmladší účastník přehlídky
Anička Patočková*

Audit STDK

Při posledním pátečním vítání
absolvovala technika certifikační
audit systému řízení kvality dle IS-
O2005. Audit, který proběhl dle
předem stanoveného plánu, měl za
úkol včas zjistit případné nedostat-
ky neboli, řečeno slovy ISO2005
“neshody“ a zajistit jejich nápravu.

Jak naši redakci sdělil generální
auditor Ing. Josef Hejral:

„Proces zlepšování kvality je tr-
valá a nikdy nekončící činnost. Ni-
kdy bychom se neměli spokojit s již
dosaženým stavem a pořád bychom
se měli snažit o zlepšování. Para-
metry procesů je třeba nastavovat
tak, aby k příležitosti trvalého zlep-
šování poskytovaly prostor a moti-
vovaly.

*Při vlastním auditu byly bohužel
zjištěny drobné neshody. Tyto
(nesplnění požadavků) budou ná-
sledně přezkoumávány z hlediska
závažnosti, příčin a potřeby stano-
vení nápravných opatření. Na zá-
kladě těchto přezkoumání bude sta-
noven další postup k určení a
uplatnění opatření. Po realizaci
přijatých opatření bude přezkou-
mávána jejich účinnost.“*

Těsně po uzávěrce byla naší re-

Bubáci i kolty v šatně

„Jsem rád, že Hraničtí zanechali své bubáky v šatně a na tomtěž

místě odložili své kolty také Sloupničtí,“ zahájil akt loučení se soubory M+M z Hraničné u Aše a DS Doveda Sloupnice Vlastimil Ondráček. Svatka Hejralová vyjádřila přání, že Vratislav Mikan vydrží u svých pohádek pro nejmenší, ačkoliv hrozil, že se nyní pustí také do velkého divadla. A Sloupničtí mají podle jejích slov za 35. ročníků KDP konaných ve Vysokém jeden primát: „Ještě nikdy se nestalo, aby na někoho spadla z něčeho nic naše kulisa, která stojí stále opřená o zeď vzadu na jevišti.“

Ke slovu byl dle da-

ného obyčeje vyzván také hostes Kuba: „Letos jsem v trochu zvláštní situaci. Nejprve jsem se z hostesa souboru změnil na jejího člena a teď mám pro změnu na starost soubory hned dva. Co se týká toho

z Hranic, ty jsou díky svému počtu lehce uhlídatelní, neklaďou na hostesa zvláštní nároky a systematicky ho neníčí. Naproti tomu soubor Doveda přijel loni v jedenácti lidech a ničil mě, letos jich přijelo šestnáct a

ničili mě ještě víc. Doufám, že příští rok se sejdem znovu a budeme mít další skvělé zážitky,“ usmíval se Kuba a jako příklad uvedl představení v apsidě, které trvalo až do brzkých ranních hodin. „Navíc někteří jedinci se pak snažili systema-

Viděla jsem to v televizi. Bude to lepší, ochotníci do toho dávají srdce.

Říká vám něco jméno Karel Poláček?

Bylo nás pět, to bylo zfilmováno...

Samozřejmě, z mladých by si to měl každý přečíst.

Pro mě už ne.

Napsal tuhle hru.

Já tady nejsem dlouho, tak ho neznám.

To je klasika.

Přestávka:

Která postava se vám zatím nejvíce líbila?

Účetní.

Zdá se mi to velice dobrý.

Ten pan Hustoles.

Co říkáte hereckému obsazení?

Já ty kluky znám, tu partu, takže perfektní. I ty typy vybrali dobře. Povedlo se jim to.

Bylo výtečný.

Konec:

Jak se vám líbili?

Pan Poláček nemůže zklamat.

Hra se mně líbila, už ji znám, představení jsem viděl.

Mohlo to být trošku rychlejší ze začátku.

Bylo to příjemný.

Leona a Mirka

Gabriela Vránová zářila úsměvem

Jen na pár okamžiků se vracíme do čtvrtetního odpoledne, kdy mezi vysoké ochotníky přijela populární divadelní i filmová herečka GABRIELA VRÁNOVÁ. Malý sálek se velmi rychle zaplnil do posledního místa a tak některým nezbylo, než obsadit půdičku a sledovat besedu na televizní obrazovce. A pak už se odvíjel životní i herecký příběh ženy, která odehrála spoustu rolí a zapsala se do paměti mnohých z nás například jako přísná paní učitelka v televizním seriálu „My všichni školou povinní“

Své kořeny má tato znamenitá herečka na Slovensku, kde se narodila – dětství však prožila na Moravě a tady také vyrůstala. „Mé začátky se rovněž vážou k ochotnickému divadlu a výraz amatérské divadlo nemám ráda. Vždyť divadlo je láska, kterou děláme z ochoty.“

Povídalo se o všem možném – o dětství, začátcích, o hereckých zkušenostech a pak se i vzpomínalo. Na Vladimíra Menšíka, Vlastimila Brodského a řadu dalších hereckých kolegů, se kterými se ve svém životě i na prknech, co znamenají svět, setkávala. Na řadu přišla i recitace. Gabriela Vránová je rovněž

skvělou profesorkou na herecké fakultě a proto jí role učitelek není zase tak cizí. Vyjmenovat či spočítat herecké či filmové role prozatím nelze. „Těch divadelních bylo snad 120, filmové jsem ještě nespočítala, ale snad to za mě někdo udělá. Připravuji svoji další knihu, jsem členkou divadla Na Vinohradech, kde nyní hrají v jednom představení, ale hostuji v mnoha dalších. Denně jsem na cestách s jinými divadelními spolky, a tak mě diváci mohou vidět například ve skvělém představení ABSOLVENT snad ve všech koutech naší republiky.“

A nastalo loučení. Gábi, jak se jí mezi hereckými kolegy říká, představila i svého muže Jiřího Kepku, který ji doprovázel. Když jsme pak

seděli na půdičce a ještě chvíli povídali, přiznala, jak moc pro ni znamená právě jeho životní moudrost a tolerance. „Víte, jsem moc ráda, že

mě Iva pozvala a já mohla přijet mezi lidičky, kteří milují divadlo stejně jako já. Strávila jsem s vámi moc pěkné odpoledne a budu dlouho vzpomínat.“

O půlnoci mi pak přišla od Gábinky zpráva. Myslim, že se nebude zlobit, když ji zveřejním, protože její obsah je důkazem, že jí mezi námi bylo dobře. „Bylo to moc hezké, Ivo! Pozdravuj všechny milé lidi, jiní tam nebyli! Ahojky Gábi a Jiří“.

Iva Janálová

Co člověk potká-
vá každý den, zdá
se mu jako napro-
sto běžné, a proto
už si možná často
ani nepovšimne.

Tak tomu může být i
s lidmi, které každý
den potká-
váme na
chodbách či
v hospůdce
Krakonoš,
našich ve-
zábavných
v hasičně.
D o v o l t e
nám proto,
a b y c h o m
jejich anonymitu trochu

divadla
nebo při
černých
rejích

porušili a ne-
chali vás ales-
poň kradmo
nahlédnout do

jejich profesio-
nálních kuchy-
ní.

Celý 36.ročník se
opět oblékl do jednot-

ného hávu.
Mottem té
letošní pře-
hlídky se
stala divadelní maska, a tak jste ji
v různých modifikacích potkávali
na plakátech, označeních pro účast-
níky přehlídky či na diplomech.

ného hávu.
Mottem té
letošní pře-
hlídky se

Masky, ať už
usměvavé nebo
zamračené, jsou
zakomponovány
i do květinového
aranžmá na pů-
dičce a chod-
bách. Co nás asi
bude čekat příští
rok?

Naše

(Zpívej na melodii „Pochod 100% mužů od V+W+J)

*Šmirgl mám v hrdle dnes – i pro další to platí,
Máme na Vysokém svou komedii hráti,
Zrak s hrůzou vidí
Sál plný lidí
Mohli by dnes i herce zmlátit.*

*Jenomže my jsme stoprocentní blázni,
jakmile slabý potlesk jenom zazní,
hned se na prkna stavíme
a ničeho se nebojíme.
Ta jiskra v oku, text nám z hlavy letí,
ať hrajem pro velké nebo pro děti,
jakmile zvonek na začátku zazní,
dáváme vale depresi i strážni.*

*Půlka představení - přestávka už je – sláva,
Fronta u záchodu a všechny bolí hlava.
Režisér zírá,
Vás drží víra,
Půlka druhá že je ta pravá.*

*Porotu nelze podplatiti rumem,
Musíš ji získat divadelním umem,
Kostýmy, světla, svícení,
Dokonalost – ta se cení.
Pro nás však divák je tou hlavní mírou,
Před něj lezeme s absolutní vírou,
Že o nás přece ještě bude zájem
A proto všichni komedie hrajem!*

Do diskuse se přihlásil tentokrát také libický Jiří Hlávka a přiznal se, že kdysi spáchal podobný westernový kabaret s honky tonky pianem Ruce vzhůru, boys! „Ve sloupnické inscenaci mi chybělo orámování gagů, chyběla mi parodie.“

K jeho slovům se přidal i režisér Rudolf Felzman, lektor semináře KDP: „Zacházeli jsme s tímto představením vědomě jako s dramatickým textem a mátló nás to, protože nemělo jevištní znaky. Kdyby se podařilo dotáhnout herecké výkony nejen do vážnosti, ale ještě o ten malý stupínek, po němž by se projev přehoupl do parodie, pak by to bylo krásné. I pády byly naprosto perfektní, ale to bylo všechno – neměly ten komický prvek – nadsázku, což je nejtěžší.“
(jn)

Přišlo po internetu

A h o j v s i c h n i .
Zdravím vas ze slunne Sicilie a to
p r i m o z P a l e r m a !
Je mi moc lito, ze nejsem s vami,
ale letos mi to nevyslo. Do Cech se
mi vydari prijet 1 do roka. Rozho-
dovala jsem se mezi Vysokym a
Vanocemi a okolnosti chtely tomu,
a b y t o b y l y V a n o c e .
Sleduji vas pres internet a placu...
Uzijte si to tam a ti, kteri hrají, pre-
ji: \ " Z l o m t e v a z \ " .
Vase Gabina

Na uvítanou hrála souborům do kroku po celý týden břeskňá Větrovanka

Kde je parodie?

Při pátečním rozborovém semináři přivítal porotu její tajemník Milan Strotzer „pod oponou“. Profesor František Laurin podotkl, že se tak ocitá trochu v rozpacích, neboť pod oponou jsou jen ty nejkomičtější figury, které se do ní zamotají. Hned vzápětí však zvažněl a řekl, že na představení Dovedy Sloupnice V uličkách města Bakersfield aneb Smrtí to nekončí se osobně velmi těšil: „Už jsem ho jednou viděl a tak jsem čekal na srovnání, protože ne každé představení vždycky vyjde.“

Hlavním hodnotitelem byl tentokrát právě Milan Strotzer, jenž dlouho sháněl text inscenace. „Vysloužil jsem si od paní režisérky přezdívku ohař,“ postěžoval si porotce a dodal, že sám se kdysi zabýval podobným typem představení. Tomu sloupnickému vytkl jakousi roztrěpenost, nedotaženost gagů, techniku zpěvu a malou slyšitelnost replik v hledišti. Rušivým se mu zdálo i často nadměrné množství pohybů, jež figury jakoby rozmáznou.

Režisér Jiří Hraše přiznal náročnost zkomponování a posléze i realizace textu. „Stálo by možná za to zvážit, zda by některé prvky nebylo dobré vypustit či zredukovat – například přediblíkovanosť indiánky

nebo závěrečné kolektivní svlékání. Inscenace je velmi živá a bohatá na pohyb a určitě by jí neublížilo zestručnění této stránky.“

Dušana Zakopala zase zaujala jemnost humoru, kterou soubor vložil už do programu – cizince Georga Blacka hraje Jiří Černý. „Bohužel na jevišti se stejně jemný humor už neopakoval. Diváci jsou nalákání, nadhled je naznačen hned v počátku, ale v temporytmu představení se pak už nekoná,“ konstatoval porotce, jenž je také významným statistikem: „Kdyby se vypočítávala energie pádu letícího těla dlouhého 191 cm a o váze asi 110 kilo, to by byla paráda,“ vykládal nadšeně a nakonec přidal alespoň obvyklá čísla: „První půle trvala 60 minut, zaznamenal jsem při ní 23 smíchů a 5 potlesků, z toho 4 na zpěv. V druhé půli pak (40 minut) se tleskalo čtyřikrát a publikum se smálo třináctkrát. Děkovačka trvala obligátní tři minuty.“

Jediný porotce, který byl dílem Dovedy téměř nadšen, byl Petr Kolínský. „Scénografie byla do vaší inscenace velmi přesně zapojena. Byla náročná, velmi rafinovaně až gagově vychytralá co se týče proměn – jen natočením kulisy se zcela změnilo prostředí. To diváky jistě oslovilo jako jednoduchý a naprosto dobrý vtip,“ radoval se z dobře odvedené práce výtvarník.

Třešnička na dortu

Tentokrát se vítání zhostila Marcela Škodová (přípravný výbor) v doprovodu Vlastimila Ondráčka (SČDO). Marcela prohlásila, že DS Jana Honsy Karolinka byl vždy jedním z dvojice nejpočetnějších souborů, které do Vysokého jezdily. „Jezdíte k nám už několik desítek let, na počátcích jste poznali hotel Bartoníček a vždy, když jste přijeli, bylo vás najednou všude plno – v divadle, v kuchyňce i hasičně. Užili jsme si pěkné dva dny a když jste odjížděli, tak jsme plakali, jako byste jeli na druhý konec světa,“ vzpomínala Marcela, jedna z prvních hostesek souboru z Karolinky. „Postupně mezi námi vznikala osobní přátelství, trávili jsme společné dovolené – vzpomínám, že letos je to přesně 25 let, kdy jsme spali na Soláni a prohlíželi si vaši sklárnu.“

I Vlastimil Ondráček se přiznal,

že už mu nestačí prsty na spočítání kuliček navléknutých na tkaničce a sdělujících, kolikrát Vysoké soubor navštívil. „Budete třešničkou na dortu letošní přehlídky,“ konstatoval V. Ondráček, když vítal hosta KDP z Karolinky ve Vysokém. (jn)

Chtěla bych poděkovat Zdeničce, Martině a všem, kdo letos přiložili ruku k dílu při úklidu baráku, neb je to ráno pak jednodušší.
Omlouvám se zároveň i H a n i č c e z upomínkových předmětů – když byly vynášeny koše, myslela jsem, že byl i ten její. A on nebyl.
Váš šéf úklidu

